

СПИСЪК НА ПУБЛИКАЦИИ с РЕЗЮМЕТА

на
д-р Ирина Огнянова Китова
главен асистент в Катедра „Телевизионно, театрално и
киноизкуство“, Факултет по изкуствата на
ЮЗУ „Неофит Рилски“ – Благоевград

ЗА УЧАСТИЕ В:

Конкурс за заемане на академична длъжност „Доцент“ за
нуждите на Катедра „Телевизионно, театрално и
киноизкуство“, Факултет по изкуствата на ЮЗУ „Неофит
Рилски“ – Благоевград в професионално направление
8.4. Театрално и филмово изкуство (Кинознание,
киноизкуство и телевизия –
Филмова и телевизионна режисура),
обявен в ДВ бр. № 52/02.07.2019 година.

Благоевград 2019 година

Представени за рецензиране от Научното жури са 14 публикации, от които: 2 самостоятелни монографии, 3 самостоятелни глави от колективни монографии; 1 авторска студия на английски език и 1 колективна студия; 7 статии, публикувани в реферирани, индексирани или специализирани научни списания.

Монографии:

1. Китова, И., „Интерактивността като подход и метод в практическото обучение на студенти в областта на филмовата и телевизионна режисура и съвременните аудиовизуални изкуства. Андрагогически студии.“, Университетско издателство „Неофит Рилски“, ISBN – 978-954-00-0185-2, 2019 година;

Основният труд, с който кандидатствам за обявения конкурс представлява интердисциплинарна методическа разработка, обвързваща съвременните културни контексти, развитието на технологиите и комуникациите, и добри практики в специализираното професионално обучение, адаптирани за висшето образование в областта на аудиовизуалните изкуства и медиите. Тези аспекти формират основното съдържателно ниво и установяват интердисциплинарния характер на настоящите андрагогически студии – професионалното образование в областта на съвременните аудиовизуални изкуства, в конкретния случай фокусирано главно върху професията на режисьора в киното, телевизията и аудиовизуалните форми.

Главната цел на студиите е опитът да се очертае една система за специализирано професионално образование, центрирана върху студента, върху преживяването на обучението като динамичен творчески процес, в който се поставя акцент върху активните взаимодействия между преподавател и студент, между самите студенти, на пряката връзка между теория и практика, между усвояване и прилагане на знания, развиване на способности за анализ, синтез и творческа интерпретация, на постигането на високи професионални стандарти, на компетенции и лично професионално удовлетворение.

Обучението в областта на аудиовизуалните изкуства по принцип е базирано на интерактивния подход, където преподавателят би трябвало да дава значително по-голяма свобода и отговорност на студентите, да стимулира активна творческа и професионална изява и комуникация, да отчита и подкрепя индивидуалните интереси, способности, особености и потребности. Логиката на този подход е предположена от самата професионална област – киното, телевизията и различните електронни медии на практика формират фундамента на публичната среда в съвременните контексти. Именно в тази връзка е необходимо професионалното обучение в академичните специалности в това направление да е насочено към развиването на широк корпус от специфични знания и умения, които да позволяват на студентите не само да

практикуват определена професия, но и да изследват, разбират и анализират света около тях чрез своята работа (филми и други аудиовизуални форми) като социална, културна и др. организация, като и да откриват, да правят видими и дълбоките трансформации на индивидуалното съзнание при все по-динамичните процеси, които протичат между частното и общото, локалното и глобалното.

Професионалната специфика на учебния процес в специалности в областта на аудиовизуалните изкуства предполага гъвкавост при организацията на обучението – при избора форми на обучение (фронтална, групова, индивидуална, аудиторна и извънаудиторна и т.н.), на подход, методи и техники на преподаване, както и на техники за оценяване на учебните постижения на студентите. Наред с традиционните андрагогически подходи (форми на преподаване, обучение) за висшето образование лекции, упражнения (практическо занятие), семинарно занятие или самостоятелна учебна работа и консултации, колоквиуми и т.н., много добри резултати дава и подход, при който се поставя акцент върху общи практически задачи, интерактивни дейности, екипна работа и аналитични интерпретации, по-дълги специализирани практикуми и т.н. Упражненията и практическите задачи могат да се концептуализират и съгласуват на паритетен принцип и в унисон с етапа на подготовка в различните специалности, ако е осигурено взаимодействие между студенти от различни специализации и за да се създават референтни модели на професионални, социални и културни взаимодействия. Това създава възможности за развитие на умения за работа в екип и условия за конструктивна критика и анализ, които от своя страна повишават качеството на обучението. Препоръчителна е форма на организация на учебното съдържание в различните етапи на обучение е широкопрофилна програма от фундаментални, специализиращи и общообразователни учебни дисциплини, наред със съпътстващо адекватно за съответния етап практическо обучение. А използването на интерактивни методи и техники в интерактивната образователна среда може да се разбира като друг начин на организация на учебния процес, ориентиран към стимулиране на участието на студентите и разчупване на строгата академична рамка в едно по-свободно пространство на партньорство и активно взаимодействие.

Въвеждането на съвременни форми и методи на обучение, фокусирани върху индивидуалната подготовка на студента и неговата активност в аудиторни и извънаудиторни занятия, допринася за създаване на професионални взаимоотношения “преподавател – студент”, изградени на основата на общи интереси за оптимално развитие на професионалните и творческите възможности и способности на всеки студент, без ограничение в рамките на курс, учебна дисциплина, учебен час и свързване на преподаваното учебно съдържание с бъдещата професионална реализация на обучавания. Прилагането на интерактивен подход в обучението на студенти в областта на аудиовизуалните изкуства, при който предимство имат методи и техники

насочени към стимулиране на активността на студентите, развитие на когнитивните и професионалните умения, мотивиране на тяхната творческа изява в професионален контекст има съществено значение за постигане на високи академични резултати. Нещо повече, провеждането на практическата подготовка на студентите в специалности в областта на аудиовизуалните изкуства в интерактивна образователна среда формира умения, осигуряващи бързото адаптиране и успешното реализиране в сферата на професионалните компетенции.

Тези андрагогически студии са опит да се преосмислят теоретични модели в контекста на логиката и ефективността на специализираното професионално образование и обучение като интерактивен процес, и прякото обвързване на това обучение със спецификата на киното, телевизията и медиите. Съществен акцент е поставен и върху разработването на базова методика за прилагането на интерактивни методи, техники, образователни технологии в практическото обучение по филмова и телевизионна режисура и аудиовизуални изкуства, както и апробирането на такава методика в реалния процес на обучение на студенти.

Такъв подход в обучението би създал възможности да се изгради пълноценна връзка между теория и практика, творчество и професионализъм, при екипните взаимодействия и т.н. Именно тогава, върху солидната основа на задълбочени и осмислени знания, изградени умения и компетенции може да се надграждат и усъвършенстват индивидуалните способности, да се стимулира максималното разгръщане на личностния потенциал чрез компетентно професионално действие, креативното мислене, освободено от схематичност и стереотипност поведение, отношение и професионално развитие.

2. Китова, И., „Парадигми на кинокомуникацията. Опити върху теория на кинокомуникацията”, Университетско издателство „Неофит Рилски”, ISBN – 978-954-680-958-2, 2014 година;

Във фокуса на този научен труд е детерминирането на структуриращи модели на комуникация в плана на филмовото изкуство - парадигмите на кинокомуникацията, които опосредстват не само взаимодействията в отношението «автор-филм-публика», но функционират и като имплицитни предпоставки както при създаването на един филм и изграждането на неговата изразителната, емоционалната и смисловата консистентност, така и при неговото възприемане, преживяване и разбиране от всеки отделен зрител, и от публиката като цяло. За разлика от дисертационния труд, където много по-задълбочено са развити взаимовръзките между теория на комуникацията, на масовите комуникации и киното, филмовия процес и пътя на един филм до неговите зрители в монографията основният акцент е върху основанията за формулирането на парадигмите на кинокомуникация в контекста на битието на авторите, творбите и изкуството като цяло в съвременната културна ситуация.

Във века на информацията и комуникациите киното, независимо, че е рожба на технологиите също претърпява своите трансформации, дори и на нивото на тясно специализираното знание. Налице е необходимост да се открият парадигматичните комуникативни матрици, които правят възможно в условията на интерактивна (хиперактивна) комуникативна среда да се говори за изкуство, отделно изкуство, за киноизкуство, както и за всеки отделен филм като произведение на изкуството.

Основните акценти са поставени върху констелацията от възможни «погледи», центрирана върху страните в отношението «автор-филм-зрител». На тази база е изведена теоретичната обосновка на парадигмите на комуникация в полето на киното, както и детерминирането на пет парадигми - Парадигма на онтологичното основание, Парадигмата на културното вписване, Парадигма на митологичните проекции, Парадигмата на субектно-обектните транспозиции, Парадигма на знаково-символните интерпретации.

При систематичната реконструкция на комуникационните взаимодействия на едно интерактивно равнище на социалното съзнание и самосъзнание в плана на изкуството, и в частност на киното, би могла да се разкрие и логиката на парадигмите, които опосредстват спецификата на процесите на комуникация в тази перспектива, както и иманентността на определени взаимовръзки и взаимозависимости между компоненти, действия и функции в отношението «автор (автори, създатели) – филм – зрител (публика, масова аудитория)», при относителна свобода на интерпретацията. Теоретичната ориентация на анализа на комуникационните процеси в плана на киното, определени като кинокомуникация в посоката на концептуализирането и детерминирането на принципите, механизмите, моделите и схемите, на базата на които се осъществява функционирането на самата система, предполагат въвеждането на понятието парадигма в малко по-широк смисъл.

Прагматичният подход към диференцирането на парадигмите на комуникацията в полето на киното логично предпоставя функционирането на две паралелни дименсии. От една страна, чисто процесуалната трактовка поставя акцент преди всичко върху средствата и начина, по който се осъществява кинокомуникацията, без да се налага поддържането на отстранена позиция спрямо художествен процес като такъв. От друга, изследването на взаимодействията в плана на киното в един по-оперативен порядък препраща към изследване на еволюцията на изразните средства и изобразителния художествен инструментариум. В рамките на подобна логическа констелация особеното или специфичното в контекста на киното е, че всяка нова парадигма, разбрана в перспективата на Кун като начин на мислене, или на структурирано, концептуализирано в ясни и определени представи отношение, придобива характеристиките на мейнстрийм тенденция (независимо дали става въпрос за нововъведение в посоката на средство, начин, носител или за оригиналност на художествената интерпретация на нивото на филмовата изразност), като доминира в конкретен момент, но не измества/заличава предишните, които от своя страна се трансформират и започват да се интерпретират преди всичко като изразни средства, т.е. предимно на нивото на творческата интерпретация или по

отношение на киноизкуството – в творческото изграждане на художествената цялост на един филм.

Вторият възможен подход към смисловите ориентации и взаимодействия в рамките на процесите на създаване, възприемане и преживяване на един филм, т.е. до функционалното определение на парадигмите на кинокомуникацията като определена интенционалност на отношенията в рамките на самата система, може да бъде определен като феноменологичен, но в малко по-широка рамка. Феноменологичен дотолкова, доколкото би позволил едно определено изчистване на смисъла и по-ясното очертаване на корелацията между творческата интенция и художествената ѝ интерпретация, също и между самият филм като „жива тъкан“ различна от действителността, но сама по себе си реалност и преживяването на филма като „истина“ от страна на зрителя.

Парадигмите, които са разгледани, представляват функционални конструктори по-скоро в плана на втория подход и разкриват логиката на динамичната и вариативна интенционалност на взаимодействията в рамките на процесите на комуникация в полето на киното. Определянето на парадигмите преди всичко като модели на възприятие или на комуникация би ограничило възможността за изследване на различните пластове на взаимодействия в самата система «автор (автори, създатели) – филм (филми) – зрител (публика, масова аудитория)» и би създало предпоставки за определени архетипни ограничения. По-широката рамка на въвеждането на тази теоретична система на практика предоставя възможност да се разкрие едно интерактивно смислово равнище на социалните и културните взаимодействия в плана на киноизкуството. Поради функционалната консистентност на процесите на комуникация в киното самите парадигми не са детерминирани като йерархична система, според степента на доминация или определена поредност, а в контекста на логиката на определени взаимодействия, разкриващи корелациите между психологическото, социалното, културното, естетическото и т.н. в общата концептуална рамка.

3. Китова, И., Киното в полето на комуникациите – парадигма на субектно-обектните транспозиции, публикувана самостоятелна глава от колективна монография „Информационни технологии, култура, общество“, 2016; стр. 231-243, ISBN 978-954-680-990-2, Университетско издателство „Неофит Рилски“, 2016 година

Взаимодействието между създателите на един филм и неговите зрители като активен диалог между собствения свят и света на другите става възможно само в реалността на филма. Това е процес извън познатото време и пространство. Комуникация от разстояние и в друго измерение, но със същото усещане за «реалност», както в действителния живот. Емоционалната връзка на зрителите с един филм, индиректно и с неговите създатели става възможна само когато се «повярва» на екранната реалност до степен, в която филмът става част от собствения живот.

Този по същество комуникационен процес дава възможност на зрителя не просто да попадне в свят, различен от неговия, но и да го преживее (съпреживее), да обогати собствените си представи за света и хората, за миналото, настоящето и бъдещето. Парадигмата на субектно-обектните транспозиции подпомага един своеобразен процес на взаимно проникване на индивидуалните светове, опосредстван от филма. Логиката на тази парадигма в комуникацията между създателите на един филм и неговите зрители дава специфично предимство на преживяването над усещането, на разбирането над възприемането. Дава възможност за актуализиране на собствения опит и представи не само на базата на собствените преживявания, а чрез преживяването на алтернативните светове на филмите.

4. Китова, И., Киното – съвременна алтернатива на действителността в полето на фантастичното, публикувана самостоятелна глава от колективна монография „Философия на фантастичното: визуализации в изкуството“, стр.248-258; ISBN 978-954-680-918-6; 2013 година; Изданието е двуезичено (български и английски) и е публикуван в Issuu: Digital Publishing Platform for Magazines, Catalogs and more : Philosophy of Fantastic: Visualizations in Art, Published on May 3, 2014 ; статията; <https://issuu.com/exentaser/docs/sbornik-full - e-edition>

Киното е изкуство, което «въобразява» и «пресъздава» действителността като обекти, хора, среда и състояния в екранна реалност. Тази нова реалност поради своята природа попада в измеренията на фантастичното, дори и когато става въпрос за чисто документален подход към филмовата материя. Така в киното, във филмите, на практика се разполага с неограничени възможности, структурирани от авторската интенция да се реконструира светът като познание за естеството на нещата в контекстите на неуловимото за отделния човек, за отделния живот движение на времето на Историята и като алтернатива на всичко познато «вътре» и «извън» човека, като фантастична реалност, алтернативна на действителността, в която всичко може да се случи и всеки може да я преживее по собствен избор, начин и толкова пъти, колкото пожелае. Филмът като феномен представя нагледа и възгледа на твореца за действителността или част от нея, а филмовите образи притежават способността да създават усещане за автентичност на екранната реалност и да творят смисъл в контекста на цялостното възприемане на филма, такъв, какъвто е видян, осмислен и въобразен от авторите и преживян от зрителите, и в двата случая, като вътрешен, личен емоционален и познавателен процес.

Това е и едно от най-съществените обстоятелства филмовото изкуство трудно да се поддава на изследване само в перспективата на един научен подход и/или метод, второто се корени основно в проблема за неговата онтологична неопределеност – киното е едновременно изкуство, технология и културна

комуникация. За разлика от виртуалното пространство и комуникацията в социалните мрежи, които са силно фрагментаризирани, формални и с висока динамика, филмите все още притежават много по-големи възможности да създават светове, които могат да се преживяват като действителност, познавателно, емоционално и дълбоко като живота.

5. Китова, И., Интерактивни методи на преподаване в обучението на студенти в областта на аудиовизуалните изкуства; публикувана самостоятелна глава от колективна монография „Информационно-комуникационни технологии, медии и образование“, стр. 107-116; ISBN 978-954-680-784-7; Университетско издателство „Неофит Рилски“ ноември 2011 година

Развитието на техниката и технологиите превърна света в една динамична система главно от образи и единици информация, което предполага нови комуникативни взаимодействия и отношения, нов вид социално общуване, нови полета за артистична изява, нови корпуси от модели на поведение и подражание, нови вкусове и стилове на живот.

Именно в тази връзка професионалното образование в областта на аудио-визуалните изкуства и медиите разширява значително своята рамка. Новите технологии създават също и нови възможности за практическо обучение в по-свободна и атрактивна образователна среда, базирано на интерактивни методи, чрез които става възможно да се обединят теорията и практиката с мултимедийната технология, визуалната инсталация, съвременните форми на комуникация и т.н. В контекста на професионалното образование в сферата на аудио-визуалните изкуства и независимо от факта, че фокусът в обучението се поставя предимно върху творческия процес, художествените концепции и идеите, техническият аспект на творчеството винаги изисква специфично отношение и познания. От съвременна гледна точка една от основните цели на подобно обучение е да се превърнат техниката и технологиите в творчески инструменти, които освобождават въображението и стимулират индивидуалните художествени изяви на младите артисти.

Студии:

1. TENTATIVES IN THE THEORY OF CINEMA COMMUNICATION – IDEAS, GROUNDS, CONTEXTUAL PARADIGMS, Philosophy, Volume 28, Number 1, 2019, стр.29-49; ISSN – 0861-6302, eISSN: 1314-8559; в **Web of Science** 2019 – студия на английски език

Art, as well as the theoretic approach to art, is doubtlessly undergoing changes or at least a rethinking in the context of the new ‘digital’ reality. With regard to cinema art, to reveal the mechanisms that mediate interactions in the system, already more complex and liberated from mediation, of relations between author (authors, creators), film (films) and viewer (public, mass audience) is essentially to uncover the paradigm of cinematic

communication in the general cultural field, and particularly in the field of cinema, as well as to explore the degree in which they are able to influence the processes of establishing of certain aesthetical, cultural, social etc., ideas, attitudes, norms and models as dominating not solely in the context of film art.

2. *ИЗСЛЕДВАНЕ НА СОЦИО-КУЛТУРНИТЕ ВЪЗДЕЙСТВИЯ КАТО ПРОЕКЦИЯ НА ВЗАИМООТНОШЕНИЯТА МЕЖДУ СТУДЕНТИТЕ ОТ СТОПАНСКИЯ ФАКУЛТЕТ ПРИ ЮЗУ „НЕОФИТ РИЛСКИ“; ПРЕДСТАВИТЕЛЕН АЛМАНАХ, КОЛЕКТИВНА СТУДИЯ; ISBN 978-954-680-806-6; Университетско издателство „Неофит Рилски“, Благоевград, 2011-2 година*

В тази колективна студия се представят резултатите от научноизследователски проект на тема „Изследване на социокултурните въздействия като проекция на взаимоотношенията между студентите от Стопанския факултет при ЮЗУ „Неофит Рилски“, финансиран от Университетски фонд „Научни изследвания“. Вид на проекта: колективен; Ръководител: доц. д-р Мария Станкова, Катедра “Туризм”

Основна цел на разработения проект на тема „Изследване на социо-културните въздействия като проекция на взаимоотношенията между студентите в Стопанския факултет на ЮЗУ „Неофит Рилски“ насочи вниманието към детайлно проучване и анализиране на съществуващите нагласи и установени йерархии при социокултурните взаимодействия на студентите в Стопанския факултет на ЮЗУ „Неофит Рилски“. Те бяха, също така, представени пред самите студенти за получаване на ответна реакция и последващо въздействие. Въз основа на получената обратна връзка и постигнато въздействие, втората основна цел на проекта бе илюстриране на процеса, посредством съвкупност от художествено-творчески и научни прояви. Постави се, също така, на публична дискусия съществуващия въпрос за повишаване удовлетвореността на студентите от провежданото от тях обучение в Стопанския факултет на Югозападния университет. Като по този начин се допринесе за създаването на една по-благоприятна и устойчива вътрешна образователна среда – третата основна цел на проекта.

В този контекст, проекта има и конкретен положителен научно-практически принос чрез насочеността си към проучване и представяне на социо-културните влияния и провокации в поведението на студентите от Стопанския факултет. Тяхното проследяване и илюстриране бе постигнато чрез реализирането на поредица от културно-творчески и артистични прояви – конкурс за есе, фотографски конкурс, срещи-дискусии с културни дейци и представители на България в световни и европейски форуми и институции. Крайният резултат от реализацията на проектното предложение намери израз в настоящата разработка - представителен алманахзаключителен доклад, обобщаващ социалните и културни нагласи, реакции и взаимодействия между студентите от Стопанския факултет в процеса на тяхното обучение.

Статии:

1. Документалното кино като поле на взаимното проникване на индивидуалните светове, Научно списание „Философия”, бр.26, 2017 година; *стр.*75-79; ISSN – 0861-6302; в **Web of Science** - DOCUMENTARY AS A FIELD OF INTERACTIONS IN INDIVIDUAL WORLDS; ISSN: 0861-6302, eISSN: 1314-8559

Идеята за филм и осъществяването на един филм създават потенциално поле на взаимовръзки и взаимодействия, в което съществува паралелният свят на киното и на индивидуалното преживяване всеки отделен филм като реалност. В документалното кино обективната действителност, реконструирана във филмова реалност среща индивидуалните светове на авторите, героите и зрителите чрез способността на всеки един човек (включително и за всеки зрител) да разбира себе си, другите и света. Това е възможност да видим света през погледа на другия, но и чрез филма да се обърнем „навъре” към самите себе си. Документалният подход предполага много по-силно впечатление за автентичност на представените светове, герои и истории, отношение към истината през конкретността на образа, своеобразно остойностяване на художественото послание като екзистенциална норма.

2. Методическа рамка на практико-приложна подготовка на студенти в областта на аудиовизуалните изкуства и медиите - тематични учебни практики, MULTIDISCIPLINARY JOURNAL OF SCIENCE, EDUCATION AND ART, 2016 година, Благоевград – Годишник на съюз на учените, електронно издание; ISSN – 1313 – 5236; <http://www.usb-blagoevgrad.swu.bg/media/1043/b.pdf>;

Академичната практика показва, че разгръщането на теоретичната подготовка на студентите в областта на аудиовизуалните изкуства и медиите в професионалното поле под формата на „прилагане на наученото в аудиторията“ в среда, близка до реалните професионални условия и взаимодействия, оказва ключово влияние не само върху качеството на обучението като цяло, но и върху бъдещата професионална реализация на студентите. Именно в тази връзка застъпването на тематични учебни практики, съобразени с академичните и професионалните стандарти на висшето образование с тясна професионална специализация в областта на аудиовизуалните изкуства и медиите в учебния план и учебните програми на студентите е необходимо и задължително условие за качествено образование в това научно направление.

Анализът и оценката на ефекта от реализацията на тематични учебни практики в рамките на образователния цикъл за тези специалности ни позволява да концептуализираме методическа рамка на практико-приложна подготовка на студенти в областта на аудиовизуалните изкуства и медиите не само по отношение на конкретния етап от обучението, но и като придобиване на практически знания и умения за взаимодействие между базовите професии от конкретното приложно поле, т.е. осигуряване на професионални

взаимодействия по веригата режисьор – оператор – монтажист, с възможности за разширяване/включване в рамките на отделните производствени етапи на драматург, сценограф, художник по костюми, композитор, актьори и т.н.

3. Методика за специализиращо практическо обучение в областта на аудиовизуалните изкуства и медиите – базов методически корпус за семинари и обучения, Годишник на Съюз на учените „Наука, образование, изкуство”, т.9, стр. 72-80; ISSN – 1313 – 5236; Благоевград, 2015;

Концептуализирането, планирането, организирането и провеждането на семинари и обучения в рамките на практическото обучение на студенти в областта на аудиовизуалните изкуства и медиите може да се осъществи по няколко ефективни работни схеми, като разликите са свързани основно с конкретния предмет на обучението, участниците, организацията и ресурсите, които се изискват за реализацията.

Всеки семинар или друга форма на практическо обучение в областта на аудиовизуалните изкуства и медиите имат интерактивен характер поради специфичните особености на професионалното обучение и специализация. Препоръчително е внимателно прецизиране на детайлите за всяко едно обучение, за да бъде максимално ефективно и максимално адекватно на предмета си, както и да се поддържа висока мотивацията на студентите.

Разработването на методическа рамка и базови схеми за такова обучение предполага ефективност, когато са спазени две фундаментални изисквания - максимално доближаване на обучението до реалната професионална среда и създаването на възможности за пълноценна екипна и творческа работа; и на второ място, участниците в обучението да са активни партньори и заедно да преживяват различни ситуации, свързани с процеса на работа, като основният акцент в обучението би трябвало да е ученето през собствения опит (също и през този на другите).

4. Основни предпоставки за ефективно прилагане на интерактивен подход в обучението на студенти в областта на аудиовизуалните изкуства; Годишник на Съюз на учените „Наука, образование, изкуство”, т.8, стр.87-97; ISSN – 1313 – 5236; Благоевград, 2014 година;

Висшето образование с тясна професионална специализация в областта на аудиовизуалните изкуства предполага значителна гъвкавост в контекста на приложението на съвременни андрагогически подходи, методи и образователни технологии не само поради спецификата на самото обучение, но и поради динамиката на професионалното поле – появата на нови медии, развитие на технологиите и техниката, нови тенденции и т.н.

На базата на проучвания на образователните подходи в сферата на аудиовизуални изкуства в България, сравнителен анализ на модели и форми на обучение, на прилагането на ефективни образователни стратегии, насочени към натрупване на знания, умения и компетентност, към развиване на качества на студентите, на личността им, на формирането на обществени

позиции и участие в обществените взаимодействия, както и на развитие на творческо въображение, наред с професионалната и техническата грамотност могат да се установят обективните предпоставки за прилагането на определен образователен подход в рамките на това специфично обучение.

5. Интерактивността в практическото обучение по аудиовизуални изкуства – основни акценти в профила на студентите, Годишник на Съюз на учените „Наука, образование, изкуство”, т.7, стр. 82-88; ISSN – 1313-5236, Благоевград, 2013 година;

Обучението в областта на аудиовизуалните изкуства изисква наред с получаването на базисна теоретична подготовка студентите да имат възможност да прилагат непосредствено наученото в условия близки до реалната професионална среда. Перспективата за успешна професионална реализация на студентите предполага още по време на обучението да се създават и поддържат модели на добра професионална практика, паралелно с възможността за изява на индивидуалните творчески способности.

Във връзка с качеството на обучение в тази специфична област трябва да се постави специален акцент върху изграждането на способности за работата в екип, чрез които се развиват не само професионални, но и социални умения и личностни качества – комуникативни умения, способности за адекватна оценка на референтни модели, желание за сравнимост и усъвършенстване на получените знания и умения чрез активното участие, способности за конструктивен анализ на резултатите и т.н.

За постигане на високи резултати в практическото обучение по аудиовизуални изкуства и медии е необходимо да се осъществява системна и прецизна оценка на резултатите и постиженията на студентите. На базата на подобен комплексен подход, съчетан с периодични анкетни проучвания могат да се направят задълбочени анализи и обективни заключения във връзка със специфичния профил на студентите, тяхната мотивация за учене, интереси, потребности, оценка на перспективите за развитие и възможностите за реализация.

6. Планиране и организиране на практическо обучение по аудиовизуални изкуства, базирано на интерактивни методи на преподаване, Годишник на Съюз на учените „Наука, образование, изкуство”, т.7, стр. 88-97; ISSN – 1313 – 5236, Благоевград, 2013 година;

В обучението по аудиовизуални изкуства съотношението между теоретична и практическа подготовка е необходимо да бъде ефективно балансирано, според спецификата на конкретния професионален профил. Причините за това са свързани със самата природа на киноизкуството, телевизията и медиите и факта, че талантят, интересите, знанията, уменията и способностите на студентите се обективизират чрез творчество и/или професионализъм. Добрите резултати и добрите постижения на студентите в тази професионална област са възможни само, когато всеки

студент самостоятелно премине през целия процес на превръщането на субективните емоции, наблюдения, отношение и оценки в художествен продукт, или висококачествен професионален продукт, предназначен за телевизията или други медии.

Ефективното обучение на студенти по аудиовизуални изкуства почива върху активното прилагане на научното по време на лекционните курсове на практика. Планирането на формата и формулирането на целите и задачите при практическото обучение на студенти в областта на аудиовизуалните изкуства изисква прецизна методическа и методологическа рамка, внимателен анализ с оглед постиженията на студентите и бъдещата им професия, както и динамиката на комуникацията в курса (групата). Необходимо е да се съобразим както с етапа на подготовка по специалността; броя на студентите (курс, група); разпределението на задачите според професионалната ориентация и оценка на индивидуалните потребности, и тези на екипа (групата); ако е предвидена смяна на роли, доколкото това отговаря на придобитите знания, умения и способности от студентите; адекватното разпределение на задачите при общи практически занятия на студенти от бакалавърските и магистърските програми.

7. Проекции на мита в киното, Списание NotaBene (електронно издание) ISSN 1313-7859, В рубриката Тема на броя; статия: <http://notabene-bg.org/read.php?id=202>; **NotaBene has been included in the European Reference Index for the Humanities and the Social Sciences (ERIH PLUS)**, ноември 2011 година;

В плана на филмовото изкуство митът се явява като една от възможните интерпретации на фантастичното. Проекциите на мита в киното опосредстват създаването, възприемането, разбирането и преживяването на филма в един много широк контекст, който обхваща историческа, философска, културологична, социологическа, антропологическа, естетическа, и т.н. перспективи. Тези проекции имат два основни пласта – единият, който обхваща митът като специфична система, и вторият, който се отнася до механизмите на атрибутирането на определено митологично съдържание, структура или модел в художествената цялост на филмовото произведение.

Съвременните интерпретации на понятието «мит» се развиват в различни посоки, но като цяло всички имат отношение към създаването, възприемането, разбирането, преживяването и „живота” на филма.

Дата: 26.08.2019 година

Подпис:
/гл.ас.д-р Ирина Китова/

ДРУГИ НАУЧНО-ПРИЛОЖНИ И ХУДОЖЕСТВЕНО-ТВОРЧЕСКИ РЕЗУЛТАТИ

В контекста на конкурса са представени още справки за участие в 11 творчески и професионални проекта, 5 научноизследователски проекта, 3 образователни проекта и 8 културни проекта, както и справка за участие в научни конференции, научни семинари и други научни и научно-приложни форуми – 13 участия.

Творчески проекти:

1. Сценарист на епизод от телевизионната документална поредица „Умно село“ – „Извинете, може ли истината – Анна Петкова, Елдора Трайкова“, 2016;
2. Сценарист и режисьор на документалния филм „Едни софийски бардове и други местни птици“, 2015;
3. Сценарист на проект за пълнометражен игрален филм „Защитени видове“, 2015-2018, финансиран от Национален филмов център за развитие на идея и селектиран за участие в Sam Spiegel International Film Lab, 2018;
4. Драматургически консултант на игралния късометражен филм „Гората на Димо“, реж. Христо Симеонов, 2018;
5. Драматургически консултант на игралния филм „Синът“, реж. Христо Симеонов, 2015;
6. Драматургически консултант на игралния филм „Врагове“, реж. Христо Симеонов, 2015;
7. Асоцииран продуцент на късометражния игрален филм „SMS до мама“ с режисьор Калоян Патерков, 2015;
8. Асоцииран продуцент на късометражния игрален филм „Антигона“ с режисьор Мартин Дангов, 2017;
9. Асоцииран продуцент на късометражния игрален филм „Пари“ с режисьор Калоян Патерков, 2018;
10. Асоцииран продуцент на късометражния игрален филм „Тупик“ с режисьор Олга Колева, 2019;
11. Участие с авторска художествена фотография в тематичната изложба „Визуализация на философски идеи“, съпътстващо събитие към Конференцията „Фантастични визуализации в изкуството“, организирана от ЮЗУ „Неофит Рилски“, Философски Факултет, Катедра „Философия“, Клуб „Аргумент“ 18-19.10.2013 година; Изложбата е и част от събитията на Световния ден на философията и е представена в Аулата на Софийски университет „Св. Климент Охридски“, 2014; Авторска фотография

„Херменевтично уравнение” е публикувана в сборник „Философия на фантастичното: визуализации в изкуството”, стр.258; ISBN 978-954-680-918-6, 2013.

Научноизследователски проекти:

1. Координатор и ръководител на екипи от студенти в научноизследователски проект: Изследване на социо-културните въздействия като проекция на взаимоотношенията между студентите в Стопанския факултет на ЮЗУ „Неофит Рилски, Благоевград, 2011
2. Координатор и ръководител на екипи от студенти в научноизследователски проект: Социо-културни аспекти на взаимоотношенията между студентите и преподавателите в академична среда, Благоевград, 2012
3. Организатор, координатор и модератор на практическо обучение в рамките на Проект: Action to Change Negative Attitudes of the Mass Media Professionals towards Roma, международен проект, реализиран от Фондация СОРМД, финансиран от Отворено обюество, Будапеща, 2012;
4. Координатор и ръководител на екипи от студенти в научноизследователски проект: ТРАНСЛИРАНЕ НА ПОСЛАНИЯ КЪМ МЛАДИТЕ ХОРА ЧРЕЗ ПРЕДСТАВЯНЕ НА УНАСЛЕДЕНИТЕ КУЛТУРНИ ПЛАСТОВЕ, Благоевград, 2012;
5. Ръководител на студентски екипи по проект: SRP-C2/14: Взаимовръзки между туризма и културата – представяне на културни практики, съхраняващи идентичността в Югозападна България, финансира се по Наредба 9, 2014

Образователни проекти:

1. Академичен наставник в Проект „Студентски практики“, реализиран от ЮЗУ, съвместно с МОН, 2013 – 2018;
2. Координатор в Проект „Терни Зор/Подкрепа за младежта“, реализиран от Фондация СОРМД, 02.10.2013 – 02.10.2015;
3. Координатор в Проект „Терни Зор/Подкрепа за младежта - септемврийска сесия“, реализиран от Фондация СОРМД, 22.06.2013 – 22.09.2013.

Културни проекти:

1. Основател, ръководител и главен куратор на благотворителната културна платформа „Неконформистката Алтернатива”, в подкрепа на млади и независими творци и артисти в областта на аудиовизуалните изкуства. Платформата представя международни програми, работи с много международни партньори от Бразилия, Румъния, Македония, Албания, Израел и т.н.; организира благотворителни презентации на филми, изложби, срещи, работилници, изложби, уършопи и конкурси за подкрепа на независими филмови проекти. <http://www.newfilmalternative.com/>; 2015 до сега

2. Организатор и член на международно жури на „Панорамата на бразилско късометражно кино в България”, с подкрепата на Културен институт „Зенон Баретто“ и „Колективо 202В“, ноември и декември 2017 г.
3. Главен селекционер и главен куратор на "Vitrine do Cinema Búlgaro Contemporâneo" на *Първата панорама на българската култура и изкуство във Форталеза, Бразилия, 9-26 февруари 2017; освен кино Панорамата представя музика, литература и други изкуства.*
4. Ръководител на проект, съвместно с Регионална Комисия за борба с трафика на хора, Благоевград; в рамките на проекта са създадени два игрални късометражни филма „*Loverboy*” и „*Кръстопът*”, лога и плакати, 2013-2017;
5. Ръководител на проект, съвместно с Държавна агенция „Закрила на детето” – Национална кампания „*Децата в дигиталния свят*”; в рамките на кампанията студентите изработиха авторски плакати и клипове, които бяха представени на различни форуми, 2018;
6. Ръководител и организатор на творческа работилница за деца „*Моят първи анимационен герой*” с модератор аниматор - професионалист, 2015;
7. Участник в проекта на Културсен център Г8 „*Кино – музей*“ за архивиране на културни единици, свързани с българското кино, 2017 до сега.
8. Организатор и куратор на 5 изложби:
 - “Случайни портрети” с фотографии от филма „*Едни софийски бардове и други местни птици*“ в Културен център Г8, 2015;
 - Изложба на стари киноплакати, афиши и програми, намерени в изоставени и нефункциониращи салони в Културен център Г8, 2016;
 - Изложба на бродирани кадри от анимационния филм „*Грозна приказка*“ на Радостина Нейкова, представена на Капана Фест, юни 2018 и втора изложба в Културен център Г8, декември 2018;
 - Изложба „*Киноплакати от изгубените български кина*“, обогатена колекция, Евросинема 2019.

Участие в научни конференции, научни семинари и други научни и научно-приложни форуми, на които съм представила резултатите от научноизследователските си търсения, както и резултати от работата със студенти и докторанти по научноизследователски и художествено творчески проекти:

1. Научна конференция „*Трматични и ценностни модели в образованието по философия*“, 10-11.05.2019; участие с доклад: „*Нови концепции и подходи за комплексно специализирано обучение в областта на аудиовизуалните изкуства*“;
2. Международен научен семинар „*Knowledge and the beginning of film*“; 16-17.04.2019; участник, съвместно с докторанти;
3. Лекция-дискусия на тема „*Децата онлайн – рискове и опасности*“, организирана от Факултет по Обществено здраве, здравни грижи и спорт на ЮЗУ, презентатор, 2018;

4. Кръгла маса на тема: „Децата в дигиталния свят”, съвместно с ДАЗД и Чешки център, водещ, организатор и модератор, 2018, съвместно със студенти;
5. Кръгла маса на тема: "Доброволчеството - стратегически приоритет за превенция на престъплението трафик на хора. Аудио-визуалните изкуства като социални аспекти на индикативната превенция", водещ, организатор и модератор; 2017, съвместно със студенти;
6. Среща-дискусия на журналист и телевизионен водещ Христо Калоферов със студенти в рамките на цикъл от срещи на тема: „Тайната на успеха“, организиран от Кариерния център на Благоевградския университет, водещ и модератор, 2017, съвместно със студенти;
7. Научна конференция на тема: СВОБОДАТА: ВЪЗМОЖНА И НЕВЪЗМОЖНА, 16-17 май 2018, в ЮЗУ “Неофит Рилски”, Благоевград; участие с доклад: Свободата като невъзможно битие на „професионалния творец“ в киното;
8. Научна конференция на тема „Кино & Философия”, 5 и 6 ноември 2016 в ЮЗУ “Неофит Рилски”, Благоевград ; участие с доклад и публикация: Документалното кино като поле на взаимното проникване на индивидуалните светове;
9. IV Международна научна конференция на тема „Digital culture and society”, 31 октомври – 1 ноември 2014, участие с доклад и публикация: Киното в полето на комуникациите – парадигма на субектно-обектните транспозиции;
10. Научно-приложен семинар „Музиката в късометражното кино“; организатор и модератор, 25.03.2014 – организатор и модератор, съвместно със студенти;
11. Научно-приложен семинар „Късометражното кино като феномен“; организатор и модератор, 18.02.2014 – организатор и модератор, съвместно със студенти;
12. Научна конференция „Фантастични визуализации в изкуството“; 18.10.2013; участие с доклад и публикация: Киното – съвременна алтернатива на действителността в полето на фантастичното;
13. Високотехнологичен научен семинар „Визуални ефекти и анимация“, организатор и модератор, 24-25.10.2013, съвместно със студенти.

Дата: 26.08.2019 година

Подпис:
/гл.ас.д-р Ирина Китова/

PUBLICATIONS

IRINA KITOVA

**/Assist. Prof., Ph.D., candidate for the academic position of "Associate Professor",
Department of Television, Theater and Cinema art, Faculty of arts, SWU "Neofit
Rilski", Blagoevgrad/**

1. *Interactivity as an approach and method in students' practical training in film and television directing and contemporary audiovisual arts. Andragogical studies.*, SWU Publishing House „Neofit Rilski”, ISBN – 978-954-00-0185-2, Blagoevgrad, 2019

Abstract. This monograph is an interdisciplinary methodological elaboration that binds contemporary cultural contexts and good practices in specialized professional training adapted to higher education in the field of audiovisual arts and media. These aspects form the basic substantive level and establish the interdisciplinary nature of current andragogical studies - professional education in the field of contemporary audiovisual arts, in this case, focused mainly on the profession of director in cinema, television and audiovisual forms.

The main goal of these studies is to try to outline a system of specialized professional education, focused on the student, on the learning experience as a dynamic creative process, which focuses on the active interactions between the teacher and the student, among the students themselves, on the direct connection between theory and practice, between the acquisition and application of knowledge, the development of abilities for analysis, synthesis and creative interpretation, the achievement of high professional standards, competencies and professional gratification. Significant emphasis is also placed on the development of a basic methodology for the implementation of interactive methods, techniques, educational technologies in the practical training in film and television directing and audiovisual arts, as well as the approbation of such a methodology in the actual student learning process.

2. *Paradigms of cinema communication. Tentatives in the theory of cinema communication*, SWU Publishing House „Neofit Rilski”, ISBN – 978-954-680-958-2, Blagoevgrad, 2014

Abstract. This monograph is center on the models of being public which are created by the media, and the ways in which they support e.g. the presence of a film in the shared cultural space, reflect the 'life' of the film and of its creators. On the other hand, this is also one of the easiest ways of feeling a part of the world, of acquiring a sense of one's worth, becoming, through your desire and your attitude, a part of something bigger, in taking the common taste as your own. The individual nature of communication processes in the field of cinema is also mediated by the membership in certain *sub*-cultures that also form certain *sub*-

audiences according to specific interests, specific needs and specific tastes. Thus one is not left isolated due to one's specific worldview, character, or taste. This becomes possible not just because of the specific nature of the film art that allows it to be included in and be an important part of the dynamic changes of the epoch, but also thanks to functional models, immanent to cinema itself, that mediate and support its existence as an art in the era of information, communication and media, as well as the creation, perception, experiencing and understanding of each individual film – the paradigms of communication in the field of cinema.

3. *Cinema in the field of communications - Paradigm of subject-object transpositions, edited volume (collection) „Information Technologies, Culture, Society”, collective work, 2016; p. 231-243, ISBN 978-954-680-990-2, SWU Publishing House „Neofit Rilski”, Blagoevgrad, 2016*

Abstract. The interaction between the creators of a film and the viewers as an active dialog between the personal world and the world of the others is made possible only in the film reality. That is a process beyond the experienced time and space. A process of distant communication in another dimension, but with the same sense of “reality” as in the actual life.

The emotional relations between the viewers and a film and indirectly with the film's authors as well, becomes possible only when the film reality becomes “credible” to an extent, at which the film becomes part of the viewers' personal life. This is a truly communicative process that makes possible for the viewer not only to enter a world different from his personal own, but to experience this new world, to enrich his own notions of the objective world and the people, the past, the present and the future.

The paradigm of the subjective-objective transpositions initiates a certain process of interaction between the individual worlds through the medium of the film. The logic of this communication paradigm between the creators of a film and the viewers gives a specific advantage of the experience over the sensation, of the comprehension over the perception. Also allowing the possibility of updating the personal experience and ideas not only on the bases of the personal subsistence but through experiencing the alternative worlds of films as well. Cinema has been dwelling not only as an art form. Cinema is a cultural phenomenon turned into a form of active communication between humans, not only at the present moment but as a relation with the past and the future, as well.

4. *Cinema – the contemporary alternative of reality in the field of fantastic, edited volume (collection) „Philosophy of Fantastic: Visualizations in Art”, collective work, p.248-258; ISBN 978-954-680-918-6; SWU Publishing House „Neofit Rilski”, Blagoevgrad, 2013
Issuu: Digital Publishing Platform for Magazines, Catalogs and more : Philosophy of Fantastic: Visualizations in Art, Published on May 3, 2014*

Abstract. Cinema is an art that 'imagines' and 'creates' reality as objects, persons, environment and situations within a screen reality. This new reality, due to its nature, falls within the dimensions of the fantastic, even in cases of a purely documentary approach to the film matter. Thus in the cinema, in films, one has virtually unlimited possibilities, as structured by the author's intention, to reconstruct the world as a knowledge of the nature of things within the contexts of the movement of the time of History, which cannot be grasped by any individual human being, and as an alternative to all that is familiar 'within' and 'without' man, as a fantastic reality alternative to the actual reality, where anything can happen and which everyone can experience according to one's own choice, in one's own chosen way, and as many times as one wishes. The film as a phenomenon presents the intuition and the view of the creator about reality or a part of it, and the film images possess the ability to create a sense of authenticity to the screen reality and to generate meanings in the context of the overall perception of the film, as seen, conceptualized and imagined by the authors and experienced by the spectators – in both cases as an internal, personal emotional and cognitive process.

This is also one of the most crucial reasons for cinema to be hard to research in the perspective of one only scientific approach and/or method. Another reason is rooted basically in the problem of cinema's ontological ambiguity – it is simultaneously art, technology and cultural communication. Unlike the virtual spaces of networks, which is strongly dynamic, fragmented and formal, films still possess the exclusive power to create worlds that can be experienced as reality, cognitively, emotionally and deeply, like life.

5. *Interactive teaching methods in students' practical training in the field of audiovisual arts; edited volume (collection) „Information Technologies, Culture, Society”, collective work, p. 107-116; ISBN 978-954-680-784-7; SWU Publishing House „Neofit Rilski”, Blagoevgrad, 2011*

Abstract. The advances in technology have considerably extended the presence and meaning of audiovisual arts and media on a day-to-day basis, which poses serious challenges to professional learning in this field. The present dynamics of the communication processes and the technological developments require narrowly specialized higher education in order that an adequate response to social and cultural interrelations is provided. Conceptualizing the content framework of students' hands-on preparation in the field of cinema, media, and audiovisual arts is of major significance.

The in-depth and systemized methodological approach to the analysis of the educational cycle in the field of audiovisual arts and media, as well as the research of the effectiveness of applying traditional modern methods of teaching, of the place and significance of technology according to the educational logic and stage, outline the basic highlights with regard to conceptualizing specialized methodology of students' hands-on learning that corresponds to

the specifics of the audiovisual field. This way namely the act of encompassing profoundly the educational process and cycle, the dynamics of the interactions in an academic environment, and the quality and efficiency of professional education in this exact field become possible.

6. *TENTATIVES IN THE THEORY OF CINEMA COMMUNICATION – IDEAS, GROUNDS, CONTEXTUAL PARADIGMS, Philosophy, Volume 28, Number 1, 2019, p. 29-49; ISSN – 0861-6302, eISSN: 1314-8559; Web of Science 2019*

Abstract. Art, as well as the theoretic approach to art, is doubtlessly undergoing changes or at least a rethinking in the context of the new 'digital' reality. With regard to cinema art, to reveal the mechanisms that mediate interactions in the system, already more complex and liberated from mediation, of relations between author (authors, creators), film (films) and viewer (public, mass audience) is essentially to uncover the paradigm of cinematic communication in the general cultural field, and particularly in the field of cinema, as well as to explore the degree in which they are able to influence the processes of establishing of certain aesthetical, cultural, social etc., ideas, attitudes, norms and models as dominating not solely in the context of film art.

7. *RESEARCH OF SOCIO-CULTURAL IMPACTS AS A PROJECTION OF RELATIONSHIPS BETWEEN STUDENTS FROM THE FACULTY OF ECONOMICS IN SWU „NEOFIT RILSKI”, COLLECTIVE WORK; ISBN 978-954-680-806-6 SWU Publishing House „Neofit Rilski”, Blagoevgrad, 2011-2*

Abstract. This collective study presents the results of a research project on "Sociocultural Impact Research as a Projection of Relationships between Students at the Neofit Rilski University of Economics", funded by the University Fund for Scientific Research. Type of the project: collective; Head: Assoc. Prof. Dr. Maria Stankova, Department of Tourism

The main objective of the project developed under the theme "Study of socio-cultural impacts as a projection of student relationships in the Faculty of Economics of South-West University "Neofit Rilski" drew attention to a detailed study and analysis of existing attitudes and established hierarchies in the socio-cultural interactions of students in the socio-cultural interactions of students. of South-West University "Neofit Rilski".

8. *DOCUMENTARY AS A FIELD OF INTERACTIONS IN INDIVIDUAL WORLDS, Philosophy, Volume 26, 2017; p.75-79; ISSN – 0861-6302; в Web of Science; ISSN: 0861-6302, eISSN: 1314-8559, 2017*

Abstract. A film idea and its realization are creating a potential field of relationships and interactions in which there are two worlds, the world of the cinema and the world of the

individual experience, and every film is a reality. An objective reality in documentary movies is reconstructed in a film reality and meets individual worlds of authors, characters and viewers through the ability of each person (including any spectator) to understand himself/herself, others and the world.

This is an opportunity to see the world through the eyes of others, but also we turn our attention inward. The documentary approach implies much stronger impression of authenticity of the worlds, characters, stories, also feels strongly about the truth in the concrete form of the image and evaluates the artistic message as an existential standard.

9. Methodology of specialized training for students in the field of audiovisual arts and media - themed educational practices, MULTIDISCIPLINARY JOURNAL OF SCIENCE, EDUCATION AND ART, Blagoevgrad ISSN – 1313 – 5236; 2016

Abstract. Academic practice shows that the display of theoretical knowledge of students in the field of audiovisual arts and media, in the form of "applying the knowledge from the auditorium" in an environment similar to the work environment and professional interactions exerts a key influence not only on the quality of training, but on the students' career as well.

The overlapping of thematic teaching practices conformable to the academic and professional standards of higher education with a close/narrow professional specialization in the field of audiovisual and media arts in the curriculum is necessary and obligatory condition for the quality of the education in this scientific field. Analysis and evaluation of the effect of the implementation of thematic learning practices within the educational cycle for these courses allow us to conceptualize methodological framework of practical and applied training of students in the field of audiovisual arts and media not only in the particular phase of training, but as acquisition of practical knowledge and skills for interaction between the basic occupations of the scope of the specific field , i.e. providing professional interaction chain director – director of photography - editor, with opportunities for expansion /inclusion within the various production stages of playwright , set designer , costume designer , composer, actor , etc./

10. Methodology of specialized training in the field of audiovisual arts and media - basic methodology for workshops, MULTIDISCIPLINARY JOURNAL OF SCIENCE, EDUCATION AND AR, vol.9, p. 72-80; ISSN – 1313 – 5236; Blagoevgrad, 2015

Abstract. Conceptualization, planning, organizing and conducting seminars and practices in the practical training of students in the field of audiovisual arts and media can be achieved in several effective working schemes. The differences are mainly related to the specific object of the training, participants, organization and resources. Each seminar or other form of training in the field of audiovisual arts and media has

interactive nature due to the specific way/ special features of professional training and specialization. Detailed precision is advisable for each training to be most effective and most appropriate for the subject; to maintain high motivation for students as well /to motivate students as well/.

Working on the methodological framework and basic schemes for such training presupposes efficiency when two fundamental requirements are met: on one hand professional training and professional work environment come closer to one another and create opportunities for successful teamwork and creative work; on the other hand participants should be active partners. Together they should experience different situations related to the process, while the main focus of the training remains learning from their personal experience (and that of others).

11. Basic prerequisites of effective implementation of interactive teaching methods at the practical training of students in the field of audiovisual arts and media, MULTIDISCIPLINARY JOURNAL OF SCIENCE, EDUCATION AND ART, vol.8, p. 87-97; ISSN – 1313 – 5236; Blagoevgrad, 2014

Abstract. The narrowly specialized higher education in the field of audiovisual arts implies considerable flexibility in the context of applying modern andragogical approaches, methods, and learning technology not only due to the specifics of the education itself, but also to the dynamics of the professional field – the emergence of new media, technological advances, new trends, etc.

Based on the research of the learning approaches in the field of audiovisual arts in Bulgaria, on comparative analysis of models and forms of learning, on the application of effective learning strategies intended to accumulate knowledge, skills, and competence, and develop students' individual qualities, their personalities, the shaping of their social positions and participation in social interactions, as well as the development of their creative imagination, in line with professionalism and technical competence, the objective prerequisites to the application of a certain educational approach within the framework of this specific learning could be established.

12. Interactivity in practical training in the field of audiovisual arts - major highlights in student profile, MULTIDISCIPLINARY JOURNAL OF SCIENCE, EDUCATION AND ART, vol.7, p. 82-88; ISSN – 1313-5236, Blagoevgrad, 2013

Abstract. Training in the field of audiovisual arts requires obtaining along with basic theoretical knowledge to enable students to apply what they have learned in conditions close to real professional environment. The outlook for the career success of students in the field of audiovisual arts and mass media requires more time learning to create

and maintain models of good professional practice, alongside the opportunity for the expression of individual creativity.

Quality of education in this particular field should be based on acquiring different professional and social skills and personal qualities such as communication skills, ability to adequately assess reference models for comparison that will improve the knowledge and skills through active participation in the creative process, the ability for constructive analysis, etc.

To achieve excellence in teaching audiovisual arts it is necessary to implement a systematic and accurate evaluation of students' achievements. There must be an apprehensive approach for better understanding their motivation for learning, interests, needs, opportunities and future realization. Such integrated approach must be combined with different surveys and analysis.

13. Planning and organizing the practical training of students in the field of audiovisual arts, based on interactive approach, MULTIDISCIPLINARY JOURNAL OF SCIENCE, EDUCATION AND ART, vol.7, p. 88-97; ISSN – 1313 – 5236, Blagoevgrad, 2013

Abstract. In audiovisual arts training balance between theoretical and practical knowledge is a necessary prerequisite. The reasons for this are related to the very nature of cinema, television and media, and the fact that talent, interests, knowledge, skills and abilities of students are objectified through creativity and/or professionalism. Good results and good performance of the students in this professional field became possible when each student individually go through the whole process of making subjective emotions, observations and assessments into an artistic product or a high-quality product for television or other media.

Effective training of students in audiovisual arts is based on the active application of learned material during the lectures and in practice. Planning and formulating of goals and objectives in the practical training of students in the field of audiovisual arts requires precise methodical and methodological framework to analyze carefully the achievements of students and their future profession, as well as the dynamics of communication in the course (group). It is important to align the stage of training in the specialty, number of students (course, group) distribution of tasks according to the the professional orientation and assessment of individual needs and those of the team (group), role changes (if any), how this corresponds to the acquired knowledge, skills and abilities of students, appropriate allocation of tasks in general practice of students from undergraduate and graduate programs.

14. The myths projections in cinema, JOURNAL NotaBene, 2011, ISSN 1313-7859, <http://notabene-bg.org/read.php?id=202>; NotaBene has been included in the European Reference Index for the Humanities and the Social Sciences (ERIH PLUS), 2011

Abstract. Myths are constructed in consciousness as some individual or common collective representation but they find their environment in the film work by projecting certain content and meaning into a certain perceptive form and artistic wholeness in order to have the audience experience them directly. In this sense, art and especially cinema do not merely represent being, they construct *being* that can have an impact on whoever decides to experience it.

26.08.2019, Blagoevgrad

Signature: